

INSCRIPTII PE O MINGE DE VOLEI...

(Urmare din pag. 1)

pe diploma de onoare acordată de club: „Exemplu de conștiințiozitate, de muncă, de modestie, de dragoste pentru culorile clubului!”

605: Această cifră reprezintă numărul întâlnirilor susținute în țară și peste hotare de maestrul emerit al sportului Horațiu Nicolau. Am găsit-o scrisă discret, pe unul din „peticele” mingii, și, după „culoarea” pixului, pare a-i aparține antrenorului său, Jean Ponoa.

8-3: Intr-adevăr, respectiva cifră seamănă cu un scor. Un scor, însă, al întregii echipe de volei Rapid. De 8 ori consecutiv campionă republicană și de 3 ori alternativ campionă europeană! Este un „scor”!

Drăgan, Grigorevici, Chezan ș.a.: Semnăturile foștilor colegi de echipă, cu numerele tricourilor trecute în paranteză, cu undă de regret și emoție pentru căpitanul formației lor de care îi leagă atâtea amintiri de neuitat.

Succes, în continuare!: Urarea se referă la viitoarea activitate voleibolistică a lui Horațiu Nicolau. Căpitanul formației Rapidului devine — pentru un timp — antrenor al echipei campioane a Belgiei, „Brabo Antvers”, și al „naționalei” acestei țări.

Succes!: Inscripția ne aparține și am făcut-o în numele nostru și al tuturor iubitorilor de volei din țară. Deci, încă odată succes, dragă Horațiu, calde felicitări și numai rezultate frumoase în noua activitate voleibolistică!

A DOUA „GREȘEALĂ PERSONALĂ”

Penibilă situație! Și nici nu văd cum pot ieși din încurcătură! Numai dacă, știu eu, l-aș lua deoparte pe secretarul asociației sportive Voința din Baia Mare și i-aș spune că nu mă interesează cituși de puțin lipsurile lui. Lucru imposibil, deoarece comisia care îi inventariază magazia de materiale sportive este cu ochii pe mine. Bănuieste că sînt de la „Sportul” și nu scapă ocazia să anunțe cu glas tare și răutăcios:

— Tricouri, lipsă!... Prosoape, lipsă!... Rucsacuri, lipsă!...

Eu, bineînțeles, mă fac că-mi notesc, dar nu scriu nimic. Mă interesează minusurile astea de inventar, cum vă interesează pe voi, cotele apelor riului Tibru! Secretarul, însă, se topește pe picioare! Iar comisia, parcă într-adins, continuă cu glas și mai tare:

— Schiuri, lipsă!... Fișe de magazie, lipsă!... Șorturi... — Dar „plusuri” omul ăsta nu are? strig eu revoltat.

— Are! răspunde comisia. Bunăoară, calul acesta maro. Ei, bine, secretarul nu știe cum a ajuns în sala de gimnastică! Zice că s-a pomenit cu el. Ca să vedeți ce haos există aici! Doar n-o fi venit singur!

— Do asta fiți fără grijă, spun. Eu l-am adus!...

— Dumneavoastră?

— Da. Să vă explic: am un obicei pătător de a face gimnastică numai pe cal maro! În special, cînd sînt pe teren. Or, cum nu peste tot găsesc culoarea preferată, îmi aduc singur calul de acasă!...

În sfîrșit, după „explicația” asta, rămîn singur cu secretarul.

— Ioan Tegen! se prezintă el. Ce spuneți de inventar?

— Nu mă interesează.

Inceputuri atletice la Calafat

Aflindu-mă la Craiova, am răsfoit într-o dimineață dosarul de competiții al comisiei regionale de atletism. M-am oprit ceva mai mult asupra foilor de concurs ale crosului din anul trecut. Mi-a reținut atenția un nume pe care nu îl mai întîlnisem: Ivona Neguț, o concurentă din Calafat. Obținuse locul I. Mai departe, în clasamentul pe echipe — și tot pe primul loc — atletele din orașul de pe Dunăre, între care și Ivona Neguț.

— Cum se explică aceste rezultate? întreb pe cineva din comisie.

— Foarte simplu, mi se răspunde, prin pasiunea antrenorului.

— Cine anume?

— Profesorul Victor Racolțea. Lucrează de puțină vreme la Calafat. Ar merita să-l cunoașteți!...

★

Victor Racolțea este îndrăgostit de atletism. Îl practică de la 11 ani. Primele concursuri oficiale, la Cluj, ca elev. Sprinter și săritor la lungime: 11,2 pe sută și 6,80

metri, rezultate obținute la „regionale”, în orașul de sub Foleac. Asta se petrecea în 1955. Apoi a plecat la București. Student la I.C.F. și, paralel, încercări stăruitoare de a se afirma în activitatea de performanță. N-a fost posibil. Un accident cu urmări grave i-a fost opritește în realizarea acestei năzuințe. După absolvi-

procurat materiale, a făcut rost de garduri pentru alergări etc. S-a bucurat, firește, într-o zi cînd un elev a venit să-i spună:

— Tovarășe profesor, azi am două ore libere. Dacă vrei, vă ajut și eu...

N-a fost decît începutul. În zilele următoare, în jurul tinărului profesor s-au strîns alți

atlet. Demonstrații de atletism, concursuri cu tinerii din comunitate respective.

Centrul athletic de la Calafat a devenit tot mai cunoscut: 30-40 de elevi sînt prezenți zilnic, cite două ore, la antrenamente. Aceasta explică într-un fel și succesul lor la concursul regional de cros de care am amintit. Pentru Ivona Neguț și colegii ei, cei 1 000 metri au fost o nimică toată, atunci cînd zilnic îmi 10-15 „porții” de cite 100 m. Toate concurențele din Calafat au terminat relaxate... Ele rămîn însă credincioase sprintului. Și Ivona Neguț, și Maria Fugașiu, și Florica Rotaru, și Stela Cristian sînt alergătoare în jur de 13,8 pe sută. Lor li se adaugă băieții. În primul rînd, Dumitru Lupu: 11,6 pe sută. Antrenorul speră ca într-un an să-l aducă sub 11 sec.

Desigur, performanțele acestei școli a sprintului din Calafat nu vorbesc încă prea mult. Refineși însă: nu este decît un început...

TIBERIU STAMA

INSEMNĂRI

re, un scurt „intermezzo” la Silistea — lângă Roșiori de Vede — și apoi, din 1964, stabilirea definitivă în Calafat.

Încă din primele zile l-a preocupat ideea organizării unui centru athletic — specialitatea sa. A găsit și un teren propice: locul său de muncă, Centrul școlar agricol. Din 1 200 de elevi, să tot selecționezi elemente de perspectivă! Totuși, atletism la Calafat... De ce nu fotbal, volei, handbal? Victor Racolțea n-a dat înapoi. Dim-

potrivă, greutatea i-au sporit ambiția. Aproape singur și-a și alți elevi. Victor Racolțea începea să culeagă primele roade ale perseverenței sale. În toamna lui 1964 au fost organizate primele concursuri. În cadrul școlii, apoi pe oraș. Zeci de participanți, sute de spectatori. Atletismul plăcea, începuse să câștige teren.

Intr-o zi, Consiliul raional UCS îi solicită cîteva atleți pentru o acțiune cultural-sportivă în comuna Poiana Mare. A participat tot centrul! La fel s-au petrecut lucrurile și etnă s-au organizat acțiuni sportive la Cujmir, Obirșia, Vinju Mare, Unirea, Seaca de

și alți elevi. Victor Racolțea începea să culeagă primele roade ale perseverenței sale.

În toamna lui 1964 au fost organizate primele concursuri. În cadrul școlii, apoi pe oraș. Zeci de participanți, sute de spectatori. Atletismul plăcea, începuse să câștige teren.

Intr-o zi, Consiliul raional UCS îi solicită cîteva atleți pentru o acțiune cultural-sportivă în comuna Poiana Mare. A participat tot centrul! La fel s-au petrecut lucrurile și etnă s-au organizat acțiuni sportive la Cujmir, Obirșia, Vinju Mare, Unirea, Seaca de

SPARTACHIADA DE IARNĂ

Direct de la sursă...

SUB SEMNUL TRADIȚIEI

— Spartachiada de iarnă, ne-a spus Dumitru Chircă, președintele asociației sportive Flămura roșie din comuna Căcărești-Colți, raionul Ploiești, reunește la startul concursurilor un mare număr de tineri și vîrstnici. Am amenajat, cu ajutorul conducerei C.A.P., un club dotat cu mese de tenis și de șah, unde

tinerii noștri se întîlesc mai în fiecare după-amiază.

Pînă în prezent au avut loc concursuri de șah și tenis de masă, care s-au desfășurat sub semnul tradiționalei rivalități sportive dintre tinerii comunei, dornici de a obține rezultate din ce în ce mai bune. Iată cîteva dintre primii învingători: magazionerul Ion Ghinea, tînărul cooperator Eugen Marin (la șah), gestionarul cooperativelor de consum, Ion Popescu, și cooperatorul Mihai Matei (la tenis de masă).

CA UN FOC DE PAIE...

Apropierea startului în Spartachiada de iarnă a dezlănțuit la asociația sportivă Voința din Sinaia un adevărat... potop de măsuri în vederea bunei desfășurări a întrecerilor. S-a alcătuit un plan de muncă, în care s-au stabilit ramurile de sport la care vor avea loc concursuri, clubul de lîngă sediul asociației a fost pus la punct, s-au reparat 50 de schiuri, iar membrii consiliului asociației și organizații grupelor sportive au primit sarcini precise în acțiunea de pregătire și mobilizare la întreceri a celor peste 600 de membri UCS și a altor iubitori al sportului. Aceste măsuri făgăduiau rezultate... bune. Dar speranțele au înclîșt doar la grupele sportive ale cooperativelor Arta casnică din Breaza și Covorul popular din Comarnic, unde

au avut loc întreceri de șah și tenis de masă. La cooperativele din Buzeni, Azuga și Sinaia nu au început însă concursurile. Motivul: elanul tovarășilor din conducerea asociației s-a stins iute, întocmai ca un foc de paie, întrecerile fiind sistate în momentul de față la toate cele 6 grupe sportive.

ENIGMA

De la Sinaia am plecat la Cîmpina. Aflindu-ne la sediul Consiliului orașenesc UCS am fost invitați să asistăm a doua zi, de la ora 16,30, la întrecerile organizate de conducerea asociației sportive Politehnica Cîmpina, despre care ni s-a spus că a făcut pregătiri serioase la stadionul uzinei. Astfel, am fost informați că aici s-a instalat o masă de tenis, iar în altă încăpăre s-a aranjat un mic club de șah. Foarte frumos, ne-am zis, oamenii se gîndesc cum pot. Am promis că vom trece pe la asociația Poiana Cîmpina. Alte treburi ne-au împiedicat însă să fim prezenți la ora încheierii întrecerilor și, în consecință, am ajuns la stadion cu o întîrziere de 45 de minute. N-am fi făcut acest drum, însă ne-am închipuit că vom prinde cel puțin finalul întrecerilor. Dar mare ne-a fost mirarea cînd am văzut că săliile erau goale. Ne-am pus în mod firesc întrebarea: au fost sau n-au fost întreceri? Nedumerirea devenea cu atît mai mare cu cît ne aflam la cea mai puternică asociație sportivă din localitate, unde credeam că vom vedea întrecîndu-se numeroși tineri. Noroc că soția intențîndului de la stadion ne-a lămurit: „Au fost pe aici cîteva băieți și o fată, au jucat șah dar au plecat de mult”. Cu cine s-o fi întrecut fata? Despre aceste „întreceri” să fi fost vorba?

TR. IOANȚESCU

DIALOGURI DESPRE PERFORMANȚE

Electroputere Craiova

(Urmare din pag. 1)

tineret); locul IV în campionatul categoriei A; locul I ocupat de echipa masculină de volei la încheierea turului categoriei B — seria I (cu perspectiva de a promova în categoria A); obținerea unor rezultate promițătoare în atletism (Emilia Podaru, A. Preda, St. Popescu, A. Grosu).

2. Spre regretul nostru și al iubitorilor de sport din Craiova în unele secții nu s-a muncit pe măsura așteptărilor, deși au existat condiții corespunzătoare. În 1966, boxerii n-au confirmat, echipa de fotbal din categoria C s-a menținut în anonim, iar formația de rugbi nu și-a creat nici măcar perspectiva unor rezultate bune pentru viitorul campionat.

3. Pregătirea cit mai bună a tinerilor noștri sportivi selecționați în diferite loturi republicane: Popescu, Mironov, Duțu (scrimă), Popa, Stoica, Bușoi, Burlacu, Berceanu (lupte greco-romane), Mutu, Păunescu (gimnastică), Nițoescu (volei) precum și îndrumarea altor elemente pentru a realiza performanțe care să recomende promovarea lor în loturile sau în echipele reprezentative ale țării. Sîntem convinși că 1967 va însemna o îmbu-

nătățire a performanțelor sportivilor din clubul nostru. Printre obiectivele noului an se înscriu: promovarea echipei de volei în categoria A și a celei de handbal în categoria B, clasarea echipei de spadă în primele trei locuri ale clasamentului categoriei A, ocuparea unui loc mai bun la lupte greco-romane; îmbunătățirea substanțială a muncii de pregătire în secțiile de fotbal, lupte libere și rugbi. Și pentru că trebuie să ne gîndim și la anii viitori, ne-am propus organizarea unui puternic centru de juniori la grupul școlar profesional Electroputere.

Politehnica Timișoara

(Urmare din pag. 1)

mari competiții sportive interne — de către echipele de gimnastică, handbal, tir, de către unii atleți, inotători, caiaciști, canoști, vîslăși etc. Prin evoluțiile din anul trecut, echipele de baschet, tenis de masă, scrimă ș.a. ne-au făcut, de asemenea, multe promisiuni.

2. Fără îndoială că în unele secții se putea munci mai bine, cu atît mai mult cu cît — în ciuda unor greutăți — tuturor sportivilor fruntași le-au fost asigurate con-

Campionatul de hochei se reia azi la M. Ciuc

Azi, la Miercurea Ciuc va începe turul al III-lea, penultimul, al campionatului republican de hochei pe gheață.

Înaintea primelor meciuri de astăzi (Steaua — Politehnica Buc., Agronomia Cluj — Tirnava Odorhei, Voința M. Ciuc — Dinamo Buc., clasamentul competiției, după două tururi, este următorul:

1. STEAUA	10 9 1 0 110- 14 19
2. DINAMO	10 6 2 2 69- 20 14
3. VOINTA	10 6 1 3 64- 40 13
4. AGRONOMIA	10 4 2 4 51- 54 10
5. POLITEHA	10 1 0 9 22- 87 2
6. TIRNAVA	10 1 0 9 12-113 2

La jumătatea competiției, formația bucureșteană Steaua conduce, așadar, cu un avans de 5 puncte în fața lui Dinamo și cu 6 puncte înaintea Voinței M. Ciuc. Fără îndoială, echipele aflate în urmărire liderului se vor strădui acum să mărească din handicap. Să vedem care va fi însă replica elevilor lui Raduch și Ganga?

Miercuri, în sala Floresca în cadrul „C.C.E.” la baschet

Meciul dintre echipele feminine Politehnica București și Wisla Cracovia

Cluburile Politehnica București și Wisla Cracovia (Polonia) au căzut de acord asupra datelor de desfășurare a dublei întîlniri din „Cupa campionilor europeni” (sferturile de finală). Studentele bucureștene vor primi vizita baschetbalistelor poloneze pe data de 11 ianuarie, iar revanșa va avea loc, la Cracovia, în ziua de 19 ianuarie. Mecul de la București va fi arbitrat de cuplul Lazar Kamienik (Bulgaria) — Bruno Krumer (Iugoslavia).

Din lotul baschetbalistelor poloneze fac parte 6 jucătoare care au participat la a X-a ediție a campionatelor europene feminine din octombrie (la Cluj) și anume (în paranteze, în ordine, vîrstă, înălțimea și numărul de meciuri internaționale): Krystyna Likso (26, 1,82, 75), Alina Szostak (29, 1,72, 122), Janina Wojtal (24, 1,84, 60), Irena Szaflik (26, 1,75, 52), Barbara Nowak (22, 1,80, 19) și Danuta Matejko (22, 1,62, 13).

Retrospective și proiecte! Reținem, mai ales, dorința de a se folosi experiența cîștigată pentru consolidarea succesorilor obținute pînă acum, pentru a se putea face noi pași pe drumul creșterii nivelului performanțelor. La Electroputere Craiova și la Politehnica Timișoara (creдем că și în celelalte cluburi sportive) există dorința de a se folosi mai bine condițiile existente, de a crește răspunderea antrenorilor și sportivilor în procesul de pregătire, de a dezvolta tradițiile și de a făuri altele noi. Totul pentru ca să crească — la nivelul cerințelor actuale — contribuția cluburilor la afirmarea tot mai puternică, multilaterală a sportului românesc pe plan internațional. Și pentru că sîntem la începutul anului, să adăugăm acestor proiecte dorința noastră de a le consemna, cit mai curînd, realizarea.